

Wpływ zasad i regulacji rachunkowości na zmiany w sprawozdawczości finansowej w Polsce

Edward Nowak*

Streszczenie: *Cel* – Ukazanie wpływu zasad rachunkowości oraz zaleceń zawartych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady na system sprawozdawczości finansowej w Polsce określony w ustawie o rachunkowości.

Metodologia badania – Analiza regulacji dotyczących sprawozdawczości finansowej o zasięgu międzynarodowym i krajowym oraz krytyczna analiza literatury.

Wynik – Wykazanie, że rozwiązania dotyczące sprawozdawczości finansowej określone w dyrektywie Unii Europejskiej oraz w ustawie o rachunkowości są dostosowane do skali działalności jednostek gospodarczych, co jest zgodne z zasadami proporcjonalności oraz wyważania kosztów i korzyści.

Oryginalność/wartość – Ocena zasady proporcjonalności w rachunkowości dotyczącej obowiązków w zakresie sprawozdawczości finansowej w relacji do wielkości jednostek gospodarczych oraz równoważenia kosztów korzyściami z dostarczaniem informacji finansowych.

Słowa kluczowe: sprawozdawczość finansowa, dyrektywy Unii Europejskiej, ustawa o rachunkowości, zasada proporcjonalności, wyważenie kosztów i korzyści

Wprowadzenie

Zasady sporządzania sprawozdań finansowych przez jednostki gospodarcze podlegają regulacjom o różnym charakterze i stopniu obligatoryjności. W skali globalnej regulacjami w tym zakresie są Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej, opracowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości. Na obszarze Unii Europejskiej są to dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdawczości finansowej. W Polsce regulacje odnoszące się do sprawozdawczości finansowej zawarte są w ustawie o rachunkowości oraz w Krajowych Standardach Rachunkowości.

Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej nie mają charakteru przepisów prawnych, lecz stanowią pewne wzorce i wytyczne dotyczące ujmowania, ujawniania, wyceny i prezentowania różnych kategorii finansowych. Wytyczne zawarte w MSSF-ach są w pewnym stopniu uwzględnione w dyrektywach Unii Europejskiej dotyczących sprawozdawczości finansowej. Dyrektywy te odgrywają ważną rolę w procesie harmonizacji sprawozdawczości finansowej w Unii Europejskiej poprzez zmniejszenie różnic występujących

* prof. dr hab. Edward Nowak, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Katedra Rachunku Kosztów, Rachunkowości Zarządczej i Controllingu, e-mail: edward.nowak@ue.wroc.pl.

w rozwiązaniach przyjętych w krajach członkowskich. Poszczególne kraje mają bowiem obowiązek dostosować regulacje prawne do zaleceń dyrektyw.

W Polsce regulacje dotyczące sprawozdawczości finansowej są określone w ustawie o rachunkowości, która w dwóch ostatnich latach została poddana gruntownej nowelizacji. Głównym jej celem było dostosowanie regulacji do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdawczości finansowej. Dzięki temu polskie prawo bilansowe zostało objęte harmonizacją sprawozdawczości finansowej następującą na terenie Unii Europejskiej.

Głównym celem niniejszego artykułu jest ukazanie zakresu zmian rozwiązań dotyczących sprawozdawczości finansowej określonych w ustawie o rachunkowości i ich dostosowania do zaleceń dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady. Zasadnicza teza artykułu zawiera się w stwierdzeniu, że dostosowanie systemu sprawozdawczości finansowej w Polsce do zaleceń dyrektywy Unii Europejskiej spełnia postulat proporcjonalności obciążeń obowiązkami sprawozdawczymi do wielkości jednostek gospodarczych. Dla zrealizowania założonego celu i zweryfikowania sformułowanej tezy została przeprowadzona analiza regulacji zawartych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady oraz w ustawie o rachunkowości dotyczących sprawozdawczości finansowej.

1. Sprawozdawczość finansowa dyrektywy w świetle zasad rachunkowości i Unii Europejskiej

Aktualnie obowiązującą dyrektywą Unii Europejskiej dotyczącą sprawozdawczości finansowej jest dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE. Zastąpiła ona czwartą dyrektywę Rady 78/660/EWG w sprawie sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek oraz siódmą dyrektywę Rady 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych. Zmieniła także dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE dotyczącą ustawowych badań sprawozdań finansowych. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE ma obecnie podstawowe znaczenie dla kształtowania systemów sprawozdawczości finansowej w krajach członkowskich Unii Europejskiej. Dyrektywa ta nie reguluje jednakże szczegółowych kwestii dotyczących prowadzenia rachunkowości i sporządzania sprawozdań finansowych, lecz wskazuje ogólne zasady i określa zakres informacji, które należy w tych sprawozdaniach przedstawiać.

Wydanie dyrektywy 2013/34/UE jest konsekwencją sformułowania przez Komisję Europejską w 2008 roku tzw. zasady pomocniczości i proporcjonalności. Zasada proporcjonalności dotyczy obciążeń administracyjnych jednostek gospodarczych o różnej wielkości. Zasada ta odnosi się także do regulacji z zakresu rachunkowości i sprawozdawczości finansowej. Potrzeby informacyjne interesariuszy jednostek gospodarczych są bowiem niejednorodne i w dużym stopniu zależą od skali działalności. Dlatego powinna być zachowana pewna równowaga między interesariuszami jednostek gospodarczych a potrzebami odbiorców sprawozdań finansowych co do zakresu prezentacji i ujawniania informacji. Chodzi przy tym po to,

aby obowiązki w tym zakresie były proporcjonalne do korzyści płynących z wykorzystania informacji prezentowanych w obowiązkowych sprawozdaniach (Nowak 2014).

Realizacja zasady proporcjonalności w sprawozdawczości finansowej wyraża się klasyfikacją jednostek gospodarczych ze względu na wielkość. W dyrektywie 2013/34/UE zostały przyjęte trzy kryteria ilościowe tej klasyfikacji:

- suma bilansowa,
- przychody netto ze sprzedaży,
- średnia liczba zatrudnionych w roku obrotowym.

Na podstawie tych kryteriów zostały wyróżnione cztery kategorie jednostek: mikro-jednostki, małe jednostki, średnie jednostki i duże jednostki. Progi dotyczące kwalifikacji jednostek do poszczególnych kategorii podano w tabeli 1.

Tabela 1

Klasyfikacja spółek ze względu na wielkość

Kategorie spółek	Suma bilansowa (euro)	Przychody netto ze sprzedaży (euro)	Średnia liczba zatrudnionych (osoby)
Mikrojednostki	≤350 000	≤700 000	≤10
Małe jednostki	≤4 000 000 (6 000 000)*	≤8 000 000 (12 000 000)*	≤50
Średnie jednostki	≤20 000 000	≤40 000 000	≤250
Duże jednostki	>20 000 000	>40 000 000	>250

* Progi możliwe do ustalenia przez państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Dyrektywa... (2013).

Spółka jest kwalifikowana do kategorii mikrojednostki, małej jednostki lub średniej jednostki, jeśli nie przekracza dwóch z trzech limitów określonych w tabeli 1. Z kolei spółka jest uznawana za dużą, jeśli przekracza dwa z trzech wskazanych progów na dzień bilansowy. Za duże jednostki uważa się także tzw. jednostki interesu publicznego, które bez względu na wielkość limitów określonych w tabeli 1 są traktowane na równi z dużymi jednostkami z punktu widzenia obowiązków w zakresie sprawozdawczości finansowej.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE określa także zasady sporządzania rocznych sprawozdań finansowych. Dyrektywa ta stanowi, że sprawozdania te powinny być sporządzane według koncepcji prawdziwego i rzetelnego obrazu (*true and fair view*). Koncepcja ta jest nazywana także zasadą wiernego obrazu i niekiedy zaliczana jest do nadrzędnych zasad rachunkowości, co nie jest w pełni adekwatne do jej charakteru, gdyż jest ona raczej założeniem, a nie zasadą.

Koncepcja *true and fair view* została wprowadzona w 1967 roku do brytyjskiego prawa handlowego. W rachunkowości anglosaskiej koncepcja prawdziwego i rzetelnego obrazu ma podstawowe znaczenie dla określania zasad prowadzenia rachunkowości i sporządzania sprawozdań finansowych (Matuszak 2013). Duże znaczenie dla rozpowszechnienia tej koncepcji w rachunkowości kontynentalnej miała wydana w 1978 roku czwarta dyrektywa

EWG w sprawie sprawozdań finansowych spółek. Jest ona także mocno akcentowana w nowej dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady.

W Międzynarodowych Standardach Rachunkowości (aktualnie: Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej) koncepcja prawdziwego i rzetelnego obrazu nie została wskazana jako jedno z założeń koncepcyjnych sporządzania sprawozdań finansowych. W założeniach koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej podaje się cechy jakościowe użytecznych informacji finansowych: fundamentalne i wzbogacające (Międzynarodowe... 2011, s. A36–A41). Fundamentalnymi cechami jakościowymi informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych spółek są:

- przydatność oznaczająca możliwość wpływu na decyzje podejmowane przez użytkowników sprawozdań,
- wierność prezentacji, która oznacza przedstawianie zjawisk gospodarczych zgodnie z ich stanem faktycznym; wierność prezentacji w dużym stopniu oddaje istotę koncepcji prawdziwego i rzetelnego obrazu.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE określa koncepcję *true and fair view* następująco: roczne sprawozdanie finansowe powinno w sposób prawdziwy i rzetelny przedstawiać stan aktywów i pasywów spółki, jej sytuację finansową oraz wynik finansowy. Jeśli sprawozdanie finansowe sporządzone przy zastosowaniu tej dyrektywy nie będzie przedstawiać takiego prawdziwego i rzetelnego obrazu, spółka powinna odstąpić od takich przepisów w celu spełnienia założenia prawdziwego i rzetelnego obrazu. Państwa członkowskie UE mają przeto możliwość określenia wyjątkowych sytuacji i stanowienia odpowiednich szczególnych przepisów, które mają zastosowanie w takich przypadkach (Dyrektywa... 2013).

Koncepcja *true and fair view* stanowi punkt odniesienia dla czynności podejmowanych w procesie prowadzenia rachunkowości i sporządzania sprawozdań finansowych. Czynności te obejmują ujmowanie, wycenę i prezentację zdarzeń gospodarczych i zjawisk finansowych oraz ujawnianie informacji w sprawozdaniach finansowych. Stany aktywów i pasywów powinny być odzwierciedlone zgodnie z rzeczywistością, a sytuacja finansowa oraz wyniki finansowe spółki powinny być rzetelnie zaprezentowane w sprawozdaniach finansowych. Jest to podstawowa kwestia związana z dostarczaniem interesariuszom spółki użytecznych informacji finansowych.

Koncepcji prawdziwego i rzetelnego obrazu są podporządkowane założenia i zasady sporządzania sprawozdań finansowych, nazywane także nadrzędnymi zasadami rachunkowości. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE wskazuje na pierwszym miejscu założenie kontynuowania działalności oraz zasadę ostrożności i zasadę memoriału. Inne zasady, które powinny być przestrzegane przy sporządzaniu sprawozdań finansowych to: zasada niekompensowania aktywów i pasywów oraz przychodów i kosztów oraz zasada indywidualnej wyceny składników aktywów i pasywów. Ważna jest także zasada istotności, według której informacje uznaje się za istotne, jeśli ich pominięcie lub nieprawidłowe

ujęcie mogą wpływać na decyzje podejmowane przez użytkowników na podstawie sprawozdań finansowych.

Przy spełnieniu wskazanych zasad dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady przewiduje określone uproszczenia w sprawozdawczości finansowej dla mikro, małych i średnich jednostek oraz pewne zwolnienia z obowiązków dotyczących sprawozdawczości.

Zmniejszenie obowiązków w zakresie rachunkowości dla małych i średnich przedsiębiorstw (MSP) było postulowane przez teoretyków i praktyków od wielu lat. Dużą rolę w realizacji tego postulatu odegrała Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, która w 2009 roku wydała Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (IFRS... 2009). Standard ten w sposób kompleksowy określa zasady ujmowania, wyceny i ujawniania informacji w sprawozdaniach finansowych MSP (Nowak 2009). Są w nim przedstawione uproszczone rozwiązania w stosunku do tych zawartych w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości i Międzynarodowych Standardach Sprawozdawczości Finansowej (Międzynarodowe... 2011).

Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej dla MSP nie został uznany przez Komisję Europejską jako akt obowiązujący w krajach Unii Europejskiej. Główną przyczyną tego było niespełnienie zasady współmierności kosztów do korzyści z jego stosowania, zwłaszcza w przypadku mikrojednostek. Niemniej jednak omawiana w tym artykule Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady przewiduje wiele stosownych uproszczeń w duchu tego standardu dla małych i średnich jednostek. Oprócz tego dla mikrojednostek są przewidziane znacznie większe zwolnienia z pewnych obowiązków sprawozdawczych. Ponadto dyrektywa wskazuje dodatkowe informacje, jakie powinny być ujawniane przed duże jednostki oraz jednostki interesu publicznego.

2. Zmiany w sprawozdawczości finansowej w Polsce

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady pozostawia krajom członkowskim pewną swobodę w zakresie stosowania uproszczeń dla mikro, małych i średnich jednostek gospodarczych. Rozwiązania określone dyrektywą 2013/34/UE powinny być wprowadzone do przepisów prawnych krajów członkowskich UE do dnia 20 lipca 2015 roku. W Polsce dokonane już w latach 2014 i 2015 nowelizacje ustawy o rachunkowości dostosowują krajowe rozwiązania prawne do tych postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady, które dotyczą mikrojednostek oraz małych jednostek. Nowelizacje te wprowadziły wiele ułatwień w rozwiązaniach ewidencyjno-sprawozdawczych dla tych jednostek.

Uproszczenia w sprawozdawczości finansowej dla mikrojednostek zostały wprowadzone w Polsce ustawą z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy o rachunkowości (Ustawa... 2014). W ustawie tej zostały określone progi ilościowe dotyczące kwalifikowania spółek i innych osób prawnych prowadzących działalność gospodarczą do kategorii jednostek mikro. Są to następujące wielkości:

- suma bilansowa 1 500 000 zł,
- przychody netto ze sprzedaży 3 000 000 zł,
- średnioroczne zatrudnienie 10 osób.

Ponadto w art. 1 tejsze ustawy są wskazane inne rodzaje jednostek, które są traktowane jako jednostki mikro. Katalog jednostek uznawanych za mikrojednostki w Polsce jest zatem znacznie szerszy, niż ten określony w dyrektywie 2013/34/UE.

Jednostki mikro mogą sporządzać roczne sprawozdanie finansowe istotnie uproszczone. To uproszczenie przejawia się przede wszystkim w znacznie mniejszym zakresie informacji prezentowanych w różnych zestawieniach sprawozdania finansowego. Ponadto jednostki mikro mogą nie sporządzać niektórych elementów tego sprawozdania.

Szczególnie duże uproszczenia dla jednostek mikro dotyczą bilansu, w którym przedstawia się dwie podstawowe grupy aktywów i pasywów. Przy tym w aktywach trwałych zostały wyszczególnione środki trwałe, zaś w aktywach obrotowych zapasy oraz należności krótkoterminowe. Natomiast w kapitale (funduszu) własnym są wyróżnione dwie pozycje: kapitał (fundusz) podstawowy oraz należne wpłaty na kapitał podstawowy. Z kolei w grupie zobowiązań i rezerw na zobowiązania są wyszczególnione rezerwy na zobowiązania oraz zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek.

Rachunek zysków i strat jednostki mikro mogą sporządzać w wariantcie porównawczym. To zestawienie także jest znacznie uproszczone, gdyż wykazuje się w nim przychody i koszty z podziałem na dwie grupy, te dotyczące podstawowej działalności operacyjnej, a także pozostałe przychody i zyski oraz pozostałe koszty i straty. Przy tym koszty rodzajowe prezentuje się z podziałem na cztery pozycje.

Ważne jest, że jednostki mikro mogą nie sporządzać:

- informacji dodatkowej pod warunkiem, że przedstawią informacje uzupełniające do bilansu,
- zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym,
- rachunku przepływów pieniężnych,
- sprawozdania z działalności, pod warunkiem że przedstawią informacje dotyczące nabycia udziałów (akcji) własnych w informacjach uzupełniających do bilansu.

Pewne uproszczenia dotyczą także wyceny składników aktywów i pasywów w jednostkach mikro. Otóż taka jednostka może zrezygnować z zachowania zasady ostrożności przy wycenie tych składników. Ponadto może ona nie wyceniać aktywów i pasywów według wartości godziwej i skorygowanej ceny nabycia.

Możliwości stosowania uproszczeń w sprawozdawczości finansowej przez małe jednostki zostały wskazane w ustawie o zmianie ustawy o rachunkowości z dnia 23 lipca 2015 roku (Ustawa... 2015). W ustawie tej za jednostki małe zostały uznane takie spółki i inne osoby prawne prowadzące działalności gospodarczą, które nie przekroczyły dwóch z trzech następujących wielkości:

- suma bilansowa 17 000 000 zł,

- przychody netto ze sprzedaży 34 000 000 zł,
- średnioroczne zatrudnienie 50 osób.

Pełen katalog jednostek zaliczanych do grupy jednostek małych jest określony w art. 1 wskazanej ustawy. Jest on także znacznie szerszy niż ten w dyrektywie 2013/34/UE.

Ustawa przewiduje uproszczenia w sprawozdawczości finansowej małych jednostek. Uproszczenia w bilansie oraz w rachunku zysków i strat polegają na prezentowaniu informacji w grupach oznaczonych literami oraz w podgrupach oznaczonych cyframi rzymskimi, przy czym w niektórych podgrupach należy prezentować pozycje bardziej szczegółowe. Również informacja dodatkowa jest sporządzana z ograniczoną ilością ujawnień.

Jednostki małe są zwolnione z obowiązku sporządzania zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym oraz rachunku przepływów pieniężnych. Ponadto jednostki takie mogą nie sporządzać sprawozdania z działalności pod warunkiem, że w informacji dodatkowej przedstawią informacje dotyczące nabycia udziałów własnych.

Nowelizacja ustawy o rachunkowości dokonana w 2015 roku wprowadziła także szereg innych zmian w sprawozdawczości finansowej. Dotyczą one m.in. (Poniatowska 2015):

- zmiany sposobu prezentacji niektórych pozycji sprawozdania finansowego,
- usunięcia pojęcia zysków i strat nadzwyczajnych,
- zmiany definicji jednostek objętych konsolidacją sprawozdań finansowych,
- wprowadzenia sprawozdania dotyczącego płatności na rzecz administracji rządowych,
- uproszczenia w zakresie leasingu, odroczonego podatku dochodowego i instrumentów finansowych,
- rozszerzenia katalogu jednostek zobowiązanych do poddawania sprawozdań finansowych badaniu przez biegłych rewidentów.

Zmiany w polskim prawie o rachunkowości, będące implementacją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady, mają szeroki zakres przedmiotowy i podmiotowy. Konieczne jest jednakże dokonanie dalszych zmian w polskim prawie bilansowym w celu jego pełnego dostosowania do nowej dyrektywy. Zakres wprowadzonych zmian w sprawozdawczości finansowej przemawia za uchwaleniem nowej ustawy o rachunkowości (Dadacz 2014).

Uwagi końcowe

Zmiany dotyczące sprawozdawczości finansowej w Polsce dokonane na podstawie nowelizacji ustawy o rachunkowości są dostosowaniem krajowych regulacji do zaleceń dyrektywy Unii Europejskiej. Implementacja rozwiązań określonych w dyrektywie do polskiego prawa bilansowego jest istotnym kierunkiem zmian w systemie sprawozdawczości finansowej w Polsce. Główną przesłanką tych zmian jest bowiem dostosowanie zakresu ujawnień informacji finansowych do wielkości jednostek gospodarczych, co powinno przyczynić się do zmniejszenia ich obciążeń obowiązkami sprawozdawczymi.

Przeprowadzone nowelizacje ustawy o rachunkowości zmniejszyły istotnie zakres informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych przez mikrojednostki i małe jednostki. W takiej sytuacji powstaje ważny problem oceny użyteczności tych informacji dla interesariuszy takich jednostek gospodarczych oraz odbiorców wewnętrznych. Można przyjąć, że zapotrzebowanie na informacje finansowe ukazujące działalność jednostki jest proporcjonalne do skali jej działalności. Przy takim założeniu zakres informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych można uznać jako odpowiedni.

Innym problemem jest wpływ przewidzianych uproszczeń i zwolnień dotyczących sprawozdawczości finansowej na proces rachunkowości. Chodzi przy tym także o to, aby zgodnie z zasadą równoważenia kosztów i korzyści przy dostarczaniu informacji finansowych było spełnione kryterium efektywności kosztowej. Na kształtowanie się efektywności ma bowiem duży wpływ stopień skomplikowania systemu rachunkowości, który zależy m.in. od zakresu i szczegółowości dostarczanych informacji.

Literatura

- Dadacz J. (2014), *Kierunki zmian w ustawie o rachunkowości*, „Rachunkowość” nr 1.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, Dz.U. UE L 182 z 29.06.2013 r.
- IFRS for SMEs (2009), *The International Reporting Standard for Small and Mediumsized Entities*, IASB, London, www.casb.org.
- Matuszak Ł. (2013), *Wycena składników sprawozdania finansowego w realizacji koncepcji true and fair view – teoria i regulacje*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości” t. 74 (130).
- Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (2011), IFRS Foundation, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Warszawa.
- Nowak E. (2013), *Ujawnianie informacji w sprawozdaniach finansowych a wielkość jednostki gospodarczej w świetle nowej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego nr 802.
- Nowak E. (2014), *Obowiązki w zakresie sprawozdawczości a wielkość jednostki gospodarczej*, Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu nr 344.
- Nowak W.A. (2009), *Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej dla Małych i Średnich Jednostek – uchwalony*, „Rachunkowość” nr 9.
- Poniatowska L. (2015), *Zmiany w sprawozdawczości finansowej w regulacjach ustawy o rachunkowości*, Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu nr 388.
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, Dz.U. 2013, nr 47, poz. 330.
- Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o rachunkowości, Dz.U. 2014, poz. 1100.
- Ustawa z dnia 8 września 2015 r. o zmianie ustawy o rachunkowości, Dz.U. 2015, poz. 1333.

THE IMPACT OF ACCOUNTING STANDARDS AND REGULATIONS UPON FINANCIAL REPORTING IN POLAND

Abstract: *Purpose* – Presenting the impact of accounting standards and regulations contained in the Directive of the European Parliament and of the Council upon financial reporting in Poland, as defined in the Polish Accounting Act.

Design/Methodology/approach – Analysis of domestic and international regulations on financial reporting, supplemented by critical literature studies.

Findings – Demonstrating that financial reporting recommendations contained in the EU Directive and in the national Accounting Act are well-adjusted to the scale of business operation, which makes them conform with the proportionality and the cost/benefit principles.

Originality/value – Evaluation of the proportionality principle in accounting, as pertaining to financial reporting obligations in relation to company size and in the context of maintaining proper balance between the cost of providing financial information and its benefit/utility for the user.

Keywords: financial reporting, EU directives, the Accounting Act, proportionality principle, cost-benefit principle

Cytowanie

Nowak E. (2016). Wpływ zasad i regulacji rachunkowości na zmiany w sprawozdawczości finansowej w Polsce. *Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia, 1* (79), 819–827; www.wneiz.pl/frfu.